

عنوان مقاله:

سیاست جنایی ایران در مورد نظام نیمه آزادی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی حقوق ارزیابی کارآمدی قانون در نظام جمهوری اسلامی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه حقوق جزا و جرم شناسی، گروه حقوق، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

محمود باوی - عضو هیات علمی گروه حقوق جزا و جرم شناسی، گروه حقوق، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از ابزارهای سیاست جنایی نهادهایی است که راه را برای بازگشت بزهکاران به جامعه هموار می کند. کیفر زندان هرچند فی حد ذاته فرصتی است که آمادگی لازم را برای بازگشت پدید می آورد و زندانی را در آستانه ی ورود به اجتماع از توانایی سازگاری دوباره برخوردار می سازد، اما نباید فراموش کرد که محیط زندان با تمام امکانات بازپروری نظیر: حرفه آموزی، سواد آموزی و .. محیطی است اصولاً توانگیر و انس به آن به ویژه در محکومیت های دراز مدت بزهکار را به هنگام خروج از زندان با دشواری های سازگار پذیری مواجه می کند). یک وجوه تمایز قانونگذار در قانون مجازات مصوب 1392 نگاه جدیدش به مجازات هاست، که در راستای کاهش هزینه های فردی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی که کیفر بر جامعه و افراد آن تحمیل می کند و نیز به منظور کاهش بار نظام کیفری و در جهت متنوع ساختن ضمانت اجرای جرایم، نهادهایی مانند: مجازات های جایگزین حبس، تعویق صدور حکم و نظام نیمه آزادی را به رسمیت شناخته است. صرف نظر از برخی ایراد های شکلی و ماهوی قانون مذکور با پیش بینی کیفرزدایی می تواند نقش عمده ای در کاهش جمعیت کیفری و به ویژه کاهش جمعیت زندان داشته باشد

کلمات کلیدی:

سیاست جنایی، نظام نیمه آزادی، جمعیت کیفری، جرم، زندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798815>

